

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การศึกษาเชิงพรรณนาแบบภาคตัดขวาง (Cross-sectional study) เรื่อง พฤติกรรมการป้องกันยุงลายกัดของประชาชนในเขตเทศบาลนครยะลา จังหวัดยะลา มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาประวัติการเจ็บป่วยด้วยโรคติดต่อนำโดยยุงลาย สำรวจและรวบรวมวิธีการป้องกันยุงลายกัด และพฤติกรรมการป้องกันยุงลายกัดของประชาชนในเขตเทศบาลนครยะลา จังหวัดยะลา ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากตัวแทนครัวเรือนตัวอย่าง จำนวน 403 ครัวเรือน โดยใช้แบบสัมภาษณ์ แบ่งการนำเสนอผลการวิจัย ดังนี้

ข้อมูลทั่วไป

ประวัติการเจ็บป่วยด้วยโรคติดต่อนำโดยยุงลาย

วิธีการป้องกันยุงลายกัด

พฤติกรรมการป้องกันยุงลายกัด

ข้อมูลทั่วไป

- คุณลักษณะทางด้านประชากร ตัวแทนครัวเรือนตัวอย่างที่ศึกษา มีจำนวน 403 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 69.5 อายุเฉลี่ย 44.87 (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 15.05 ปี) มีอายุระหว่าง 35 - 44 ปี ร้อยละ 25.1 สถานภาพสมรสคู่ ร้อยละ 69.7 และนับถือศาสนาพุทธ ร้อยละ 55.8 กลุ่มตัวอย่างโดยส่วนมากสำเร็จการศึกษาระดับประถมศึกษา ร้อยละ 34.0 มีการประกอบธุรกิจส่วนตัว หรือ ค้าขายเป็นอาชีพหลัก ร้อยละ 43.1 มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 9,650.62 บาท (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 15,547.02 บาท) และร้อยละ 41.9 มีรายได้ต่อเดือนน้อยกว่า 5,000 บาท รายละเอียดดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 คุณลักษณะทางด้านประชากร ($n = 403$ ครัวเรือน)

คุณลักษณะทางด้านประชากร	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	123	30.5
หญิง	280	69.5
อายุ		
15 - 24 ปี	31	7.7
25 - 34 ปี	79	19.6
35 - 44 ปี	101	25.1
45 - 54 ปี	85	21.1
55 - 64 ปี	62	15.4
65 - 74 ปี	32	7.9
ตั้งแต่ 75 ปี ขึ้นไป	13	3.2
ค่าเฉลี่ย $\pm$ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 44.87 ± 15.05 ค่ามัธยฐาน = 43.00 ค่าต่ำสุด = 15.00 ค่าสูงสุด = 85.00		
สถานภาพสมรส		
ภรรยา	281	69.7
โสด	63	15.6
หม้าย	40	9.9
หย่า/แยกกันอยู่	19	4.7
ศาสนา		
พุทธ	225	55.8
อิสลาม	177	43.9
คริสต์	1	0.2
ระดับการศึกษา		
ประถมศึกษา	137	34.0
มัธยมศึกษาตอนปลาย	78	19.4
มัธยมศึกษาตอนต้น	59	14.6

ตารางที่ 2 (ต่อ)

คุณลักษณะทางด้านประชากร	จำนวน	ร้อยละ
ระดับการศึกษา (ต่อ)		
ปริญญาตรี	48	11.9
ปวช./ ปวส.	45	11.2
ไม่ได้เรียนหนังสือ	19	4.7
อนุปริญญา	15	3.7
ปริญญาโทหรือสูงกว่า	2	0.5
อาชีพ		
ธุรกิจส่วนตัว หรือ ค้าขาย	174	43.1
ไม่ได้ประกอบอาชีพ	107	26.6
รับจ้างทั่วไป	75	18.6
ลูกจ้างในหน่วยงานของรัฐ	17	4.2
รับราชการ/ พนักงานของรัฐ	14	3.5
ลูกจ้างในบริษัทเอกชน	12	3.1
เกษตรกรรม	3	0.7
รัฐวิสาหกิจ	1	0.2
รายได้ต่อเดือน		
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 5,000 บาท	169	41.9
5,001 - 10,000 บาท	157	39.0
10,001 - 15,000 บาท	32	7.9
15,001 - 20,000 บาท	18	4.5
20,001 - 25,000 บาท	8	2.0
25,001 - 30,000 บาท	7	1.7
ตั้งแต่ 30,001 บาท ขึ้นไป	12	3.0
ค่าเฉลี่ย ± ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = $9,650.62 \pm 15,547.02$ ค่ามัธยฐาน = 6000.00 ค่าต่ำสุด คือ ไม่มีรายได้ ค่าสูงสุด = 200,000.00		

2. ลักษณะที่อยู่อาศัยและสมาชิกในครัวเรือน ลักษณะบ้านที่อยู่อาศัยของกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่เป็นบ้านคอนกรีต ร้อยละ 60.0 และเป็นครอบครัวเดียว ร้อยละ 78.4 มีจำนวนสมาชิก 4 - 6 คน ร้อยละ 49.1 มีครัวเรือนที่มีสมาชิกที่มีอายุน้อยกว่า 5 ปี ร้อยละ 29.0 ครัวเรือนที่มีสมาชิก อายุ 6 - 12 ปี ร้อยละ 36.5 ครัวเรือนที่มีสมาชิกอายุ 13 - 18 ปี ร้อยละ 36.5 และครัวเรือนที่มีสมาชิก อายุตั้งแต่ 19 ปีขึ้นไป ร้อยละ 44.2 เมื่อคิดรวมสมาชิกในครัวเรือนตัวอย่างทั้งหมดจะเท่ากับ 1,733 คน ประกอบด้วย สมาชิกที่มีอายุน้อยกว่า 5 ปี จำนวน 157 คน สมาชิกที่มีอายุ 6 - 12 ปี จำนวน 208 คน สมาชิกที่มีอายุ 13 - 18 ปี จำนวน 219 คน และสมาชิกที่มีอายุตั้งแต่ 19 ปีขึ้นไป จำนวน 1,149 คน รายละเอียดดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ลักษณะที่อยู่อาศัยและสมาชิกในครัวเรือน ($n = 403$ ครัวเรือน)

ลักษณะที่อยู่อาศัยและสมาชิกในครัวเรือน	จำนวน	ร้อยละ
ลักษณะบ้านที่อยู่อาศัย		
บ้านคอนกรีต	242	60.0
บ้านก่อไม้ก่อคอนกรีต	107	26.6
บ้านไม้	50	12.4
อื่นๆ	4	1.0
ประเภทครอบครัว		
ครอบครัวเดียว	316	78.4
ครอบครัวขยาย	87	21.6
จำนวนสมาชิกในครัวเรือน		
1 - 3 คน	156	38.7
4 - 6 คน	198	49.1
ตั้งแต่ 7 คน ขึ้นไป	49	12.2
ฐานนิยม 4 คน รวมจำนวนสมาชิกในครัวเรือนทั้งหมด 1,733 คน		
จำนวนสมาชิกอายุน้อยกว่า 5 ปี		
มี	117	29.0
ไม่มี	286	71.0

ตารางที่ 3 (ต่อ)

ลักษณะที่อยู่อาศัยและสมาชิกในครัวเรือน	จำนวน	ร้อยละ
จำนวนสมาชิกอายุ 6 - 12 ปี		
มี	147	36.5
ไม่มี	256	63.5
จำนวนสมาชิกอายุ 13 - 18 ปี		
มี	147	36.5
ไม่มี	256	63.5
จำนวนสมาชิกอายุ ตั้งแต่ 19 ปี ขึ้นไป		
มี	402	99.8
ไม่มี	1	0.2

ประวัติการเจ็บป่วยด้วยโรคติดต่อนำโดยยุงลาย

จากการสำรวจประวัติการเจ็บป่วยด้วยโรคติดต่อนำโดยยุงลาย ด้วยแบบสัมภาษณ์ในครัวเรือนตัวอย่าง จำนวน 403 ครัวเรือน พบร่วมกันว่า ครัวเรือนตัวอย่างมีประวัติการเจ็บป่วยด้วยโรคติดต่อนำโดยยุงลาย 104 ครัวเรือน กิตติเป็น ร้อยละ 25.8 ในจำนวนครัวเรือนที่มีประวัติการเจ็บป่วย พบร่วมกันว่า มีการเจ็บป่วยเพียง 1 โรค จำนวน 91 ครัวเรือน และ เจ็บป่วย 2 โรค จำนวน 13 ครัวเรือน หรือกิตติเป็น ร้อยละ 87.5 และ 12.5 ตามลำดับ (รายละเอียดดังตารางที่ 4)

หากพิจารณาแยกเป็นรายโรค พบร่วมกันว่า ครัวเรือนตัวอย่างมีประวัติการเจ็บป่วยด้วยโรคไข้เลือดออก จำนวน 29 ครัวเรือน กิตติเป็นร้อยละ 7.2 และส่วนใหญ่มีจำนวนสมาชิกที่เจ็บป่วยครัวเรือนละ 1 คน กิตติเป็นร้อยละ 72.4 ของครัวเรือนที่มีสมาชิกเคยเจ็บป่วย สมาชิกในครัวเรือนที่เคยเจ็บป่วยด้วยโรคไข้เลือดออกมีอายุเฉลี่ย 12.51 ปี (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 9.99 ปี) กลุ่มอายุที่มีการเจ็บป่วยด้วยโรคไข้เลือดออกมากที่สุด คือ กลุ่มอายุ 6-12 ปี ร้อยละ 53.8 และส่วนใหญ่มีการเจ็บป่วยด้วยโรคไข้เลือดออกเพียงครั้งเดียว ร้อยละ 89.7 สำหรับการเจ็บป่วยด้วยโรคไข้ป่วยซ้ำ บุคคล พบร่วมกันว่า ครัวเรือนตัวอย่างมีประวัติการเจ็บป่วย จำนวน 88 ครัวเรือน กิตติเป็นร้อยละ 21.8 และส่วนใหญ่มีจำนวนสมาชิกที่เจ็บป่วยครัวเรือนละ 1 คน กิตติเป็นร้อยละ 53.3 ของครัวเรือนที่มีสมาชิกเคยเจ็บป่วย สมาชิกในครัวเรือนที่เคยเจ็บป่วยครัวเรือนที่มากที่สุด คือ กลุ่มอายุเฉลี่ย 30.44 ปี

(ส่วนเป็นไปตามมาตรฐาน 17.63 ปี) กลุ่มอายุที่มีการเจ็บป่วยด้วยโรคไข้ป่าข้ออยุ่งลายมากที่สุด คือ กลุ่มนี้มีอายุตั้งแต่ 19 ปีขึ้นไป ร้อยละ 71.8 และส่วนใหญ่มีการเจ็บป่วยด้วยโรคไข้ข้ออยุ่งลายเพียงครั้งเดียว ร้อยละ 97.1 (รายละเอียดดังตารางที่ 5)

ตารางที่ 4 ประวัติการเจ็บป่วยด้วยโรคติดต่อนำโดยอยุ่งลาย

ประวัติการเจ็บป่วย	จำนวน	ร้อยละ
การเจ็บป่วยด้วยโรคติดต่อนำโดยอยุ่งลาย (n = 403 ครัวเรือน)		
เคยเจ็บป่วย	104	25.8
ไม่เคยเจ็บป่วย	299	74.2
จำนวนโรคติดต่อนำโดยอยุ่งลายที่เจ็บป่วย (n = 104 ครัวเรือน)		
เจ็บป่วย 1 โรค	91	87.5
เจ็บป่วย 2 โรค	13	12.5

ตารางที่ 5 ประวัติการเจ็บป่วยด้วยโรคติดต่อนำโดยอยุ่งลายแยกรายโรค

ประวัติการเจ็บป่วย	จำนวน	ร้อยละ
การเจ็บป่วยด้วยโรคไข้เลือดออก (n = 403 ครัวเรือน)		
เคยเจ็บป่วย	29	7.2
ไม่เคยเจ็บป่วย	374	92.8
จำนวนสมาชิกที่เจ็บป่วยด้วยโรคไข้เลือดออก (n = 29 ครัวเรือน)		
ครัวเรือนละ 1 คน	21	72.4
ครัวเรือนละ 2 คน	7	24.1
ครัวเรือนละ 4 คน	1	3.5
รวมจำนวนสมาชิกที่เคยเจ็บป่วยเท่ากับ 39 คน		
อายุขณะเจ็บป่วยด้วยโรคไข้เลือดออกของ (n = 39 คน)		
สมาชิกที่เคยเจ็บป่วย		
น้อยกว่า 5 ปี	7	17.9
6 - 12 ปี	21	53.8
13 - 18 ปี	5	12.9

ตารางที่ 5 (ต่อ)

ประวัติการเจ็บป่วย	จำนวน	ร้อยละ
ตั้งแต่ 19 ปี ขึ้นไป	6	15.4
ค่าเฉลี่ย $\pm$ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 12.51 $\pm$ 9.99 ค่ามัธยฐาน = 10.00 ค่าต่ำสุด = 1.00 ค่าสูงสุด = 49.00		
จำนวนครั้งที่เคยเจ็บป่วยด้วยโรคไข้เลือดออก	(n = 39 คน)	
1 ครั้ง	35	89.7
2 ครั้ง	3	7.7
3 ครั้ง	1	2.6
การเจ็บป่วยด้วยโรคไข้ป่วยข้อบุ้งลาย	(n = 403 ครัวเรือน)	
เคยเจ็บป่วย	88	21.8
ไม่เคยเจ็บป่วย	315	78.2
จำนวนสมาชิกที่เจ็บป่วยด้วยโรคไข้ป่วยข้อบุ้งลาย	(n = 88 ครัวเรือน)	
บุุกลาย		
ครัวเรือนละ 1 คน	47	53.3
ครัวเรือนละ 2 คน	18	20.5
ครัวเรือนละ 3 คน	13	14.8
ครัวเรือนละ 4 คน	6	6.8
ครัวเรือนละ 5 คน	2	2.3
ครัวเรือนละ 7 คน	2	2.3
รวมจำนวนสมาชิกที่เคยเจ็บป่วยเท่ากับ 170 คน		
อายุขณะเจ็บป่วยด้วยโรคไข้ป่วยข้อบุ้งลาย	(n = 170 คน)	
น้อยกว่า 5 ปี	6	3.5
6-12 ปี	20	11.8
13-18 ปี	22	12.9
ตั้งแต่ 19 ปี ขึ้นไป	122	71.8
ค่าเฉลี่ย $\pm$ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 30.44 $\pm$ 17.63 ค่ามัธยฐาน = 26.50 ค่าต่ำสุด = 2.00 ค่าสูงสุด = 90.00		

ตารางที่ 5 (ต่อ)

ประวัติการเจ็บป่วย	จำนวน	ร้อยละ
จำนวนครั้งที่เจ็บป่วยด้วยโรคไข้ป่าด้วย	(n = 39)	
บุคลากร		
1 ครั้ง	165	97.1
2 ครั้ง	5	2.9

วิธีการป้องกันบุคลากร

1. วิธีการป้องกันบุคลากร จากครัวเรือนตัวอย่างทั้ง 403 ครัวเรือน พบว่า 3 วิธีป้องกันบุคลากรที่นิยมใช้กันมากที่สุด คือ เปิดพัดลมไอล์ยูง ร้อยละ 89.1 ติดมุ้งลวดในบ้านเรือน ร้อยละ 57.6 และนอนในมุ้ง ร้อยละ 51.4 แต่หากแยกเป็นระดับของการป้องกัน พบว่า ครัวเรือนมีการป้องกันบุคลากรในระดับบุคคลด้วยการเปิดพัดลมไอล์ยูงมากที่สุด ร้อยละ 89.1 รองลงมา คือ การนอนในมุ้ง ร้อยละ 51.4 ใช้ไม้ตีบุ้งไฟฟ้า ร้อยละ 39.5 ทายาแก้บุ้ง ร้อยละ 19.1 และทาแป้งไอล์ยูง ร้อยละ 2.5 ตามลำดับ ส่วนการป้องกันระดับครอบครัว พบว่า มีการป้องกันบุคลากรด้วยการติดมุ้งลวดในบ้านเรือนมากที่สุด ร้อยละ 57.6 รองลงมา คือ การจุดยาแก้บุ้ง ร้อยละ 37.2 ฉีดพ่นด้วยสารเคมี ร้อยละ 35.2 ใช้เครื่องไอล์ยูงไฟฟ้า ร้อยละ 8.9 และใช้สมุนไพรไอล์ยูง ร้อยละ 8.2 ตามลำดับรายละเอียดดังตารางที่ 6

ตารางที่ 6 วิธีการป้องกันยุงลายกัด ($n=403$ ครัวเรือน)

วิธีการป้องกันยุงลายกัด	ปฏิบัติ		ไม่ปฏิบัติ		ลำดับ
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
การป้องกันระดับบุคคล					
เปิดพัดลมไถ่ยุง	359	89.1	44	10.9	1
นอนในมุ้ง	207	51.4	196	48.6	3
ใช้มีดตียุงไฟฟ้า	159	39.5	244	60.5	4
ทายาการ์ยุง	77	19.1	326	80.9	7
ทาแป้งไถ่ยุง	10	2.5	393	97.5	10
การป้องกันระดับครอบครัว					
ติดมุ้งลวดในบ้านเรือน	232	57.6	171	42.4	2
ขุดหากันยุง	150	37.2	253	62.8	5
ฉีดพ่นด้วยสารเคมี	142	35.2	261	64.8	6
ใช้เครื่องไถ่ยุงไฟฟ้า	36	8.9	367	91.1	8
ใช้สมุนไพรไถ่ยุง	33	8.2	370	91.8	9

เมื่อพิจารณาวิธีการป้องกันยุงลายกัดในภาพรวมรายครัวเรือน พบร่วมกันมากกว่า 1 วิธีในการดำเนินชีวิตประจำวัน ร้อยละ 94.3 รายละอีกดังตารางที่ 7

ตารางที่ 7 จำนวนวิธีการป้องกันยุงลายกัดรายครัวเรือน ($n = 403$ ครัวเรือน)

จำนวนวิธีการป้องกันยุงลายกัด	จำนวน	ร้อยละ
ใช้เพียงวิธีเดียว	23	5.7
ใช้วิธีอื่นร่วมด้วย	380	94.3
รวม	403	100.0

สำหรับการใช้วิธีการป้องกันยุงลายกัดร่วมกันในการดำเนินชีวิตประจำวัน ของครัวเรือน ตัวอย่าง พนบฯ มีรูปแบบการใช้วิธีการป้องกันยุงลายกัดร่วมกันทั้งหมด 126 รูปแบบ รายละเอียดดัง ตารางที่ 25 โดยรูปแบบที่ใช้กันเป็นส่วนมาก คือ การเปิดพัดลม ไล่ยุงร่วมกับติดมุ้งลวดในบ้านเรือน ร้อยละ 6.7 รองลงมา คือ เปิดพัดลม ไล่ยุงร่วมกับนอนในมุ้งและจุดยา กันยุง ร้อยละ 6.5 เปิดพัดลม ไล่ยุงร่วมกับนอนในมุ้ง ร้อยละ 5.7 เปิดพัดลม ไล่ยุงร่วมกับใช้ไม้ตียุงไฟฟ้าและติดมุ้งลวดในบ้านเรือน ร้อยละ 3.7 และเปิดพัดลม ไล่ยุงร่วมกับใช้ไม้ตียุงไฟฟ้า ผิดพันด้วยสารเคมี และติดมุ้งลวดในบ้านเรือน ร้อยละ 3.0 รายละเอียดดังตารางที่ 25

2. เหตุผลที่ใช้และไม่ใช้วิธีการป้องกันยุงลายกัดแต่ละวิธี เหตุผลในการเลือกใช้และไม่ใช้วิธีการป้องกันยุงลายกัดแต่ละวิธี จากการสำรวจครัวเรือนตัวอย่าง พนบดังต่อไปนี้

2.1 การป้องกันระดับบุคคล (รายละเอียดดังตารางที่ 18)

2.1.1 เหตุผลที่มีการป้องกันยุงลายกัดด้วยการใช้พัดลม ไล่ยุง ส่วนมากเนื่องจาก สามารถติดยาบริอน ได้ด้วย ร้อยละ 44.3 สามารถป้องกันยุง ได้ดี ร้อยละ 36.8 และสะดวกในการใช้ ร้อยละ 28.1 สำหรับเหตุผลที่ไม่ใช้ ส่วนมากเนื่องมาจาก มีการติดเครื่องปรับอากาศในบ้าน ร้อยละ 36.4 สีน้ำเปลืองไฟฟ้า ร้อยละ 29.6 และใช้แล้วไม่ได้ผล ร้อยละ 22.7 เป็นต้น

2.1.2 เหตุผลที่มีการป้องกันยุงกัดด้วยการนอนในมุ้ง ส่วนใหญ่นำมาจากการ สามารถป้องกันยุง ได้ดี ร้อยละ 76.3 สะดวกในการใช้ ร้อยละ 25.1 และใช้ได้นาน ร้อยละ 5.3 สำหรับเหตุผลที่ไม่ใช้การนอนในมุ้ง ส่วนมากเนื่องมาจาก มีการป้องกันโดยมุ้งลวดแล้ว ร้อยละ 42.9 รู้สึกอึดอัดเมื่อนอนในมุ้ง ร้อยละ 15.8 และรู้สึกหายใจไม่ออกร หรือหายใจไม่สะดวกเมื่อนอนในมุ้ง ร้อยละ 7.7 เป็นต้น

2.1.3 เหตุผลในการป้องกันยุงกัดด้วยการใช้ไม้ตียุงไฟฟ้า ส่วนใหญ่นำมาจากการ สะดวกในการใช้ ร้อยละ 56.6 สามารถฆ่ายุง ได้ด้วย ร้อยละ 21.1 และ สามารถป้องกันยุง ได้ดี 15.1 สำหรับเหตุผลที่ไม่ใช้ ส่วนมากเนื่องมาจาก มีราคาแพง ไม่มีเงินเพียงพอที่จะซื้อมาใช้เป็นประจำ ร้อยละ 19.7 เสียจ่าย ร้อยละ 19.3 และ ยุงยาก ไม่สะดวกในการใช้ ร้อยละ 13.9 เป็นต้น

2.1.4 เหตุผลในการป้องกันยุงกัดด้วยการทำยา กันยุง ส่วนมากเนื่องมาจาก สามารถ ป้องกันและไล่ยุง ได้ดี ร้อยละ 48.1 สะดวกในการใช้ ร้อยละ 44.2 และ หาซื้อย่างง่าย ร้อยละ 16.9 สำหรับเหตุผลที่ไม่ใช้ ส่วนมากเนื่องมาจาก เหนียวเหนอะหนะขณะใช้ ร้อยละ 23.6 ไม่ชอบกลิ่น ของยา กันยุง (กลิ่นเหม็น) ร้อยละ 14.7 และ มีความยุ่งยาก ไม่สะดวกในการใช้ ไม่มีเวลาใช้ ร้อยละ 11.4 เป็นต้น

2.1.5 เหตุผลในการป้องกันยุงกัดด้วยการทำเป็นไล่ยุง ส่วนมากเนื่องมาจาก สามารถ ป้องกันยุง ได้ดี ร้อยละ 30.0 สะดวก ใช้จ่าย ร้อยละ 30.0 และ กลิ่นหอม ร้อยละ 20.0 สำหรับเหตุผล

ที่ไม่ใช้ ส่วนมากเนื่องจาก ไม่รู้จัก หรือไม่ทราบว่ามีเป็นไอล์บุง ร้อยละ 30.3 บุ่งยาก ไม่สะดวกในการใช้ ไม่มีเวลาใช้ ร้อยละ 13.5 และป้องกันโอดิวิชั่นแล้ว เช่น พัดลม มุ้งครอบ ยาทา กันบุง และสารเคมี ร้อยละ 10.2 เป็นต้น

2.2 การป้องกันระดับครอบครัว (รายละเอียดดังตารางที่ 19)

2.2.1 เหตุผลในการป้องกันด้วยการติดมุ้งลวดในบ้านเรือน พบว่า ส่วนใหญ่ เนื่องจาก สามารถป้องกันบุงได้ดี ร้อยละ 80.6 มีผู้ให้เหตุผลว่า สะดวก ไม่บุ่งยาก เนื่องจากติดเพียงครั้งเดียว ร้อยละ 32.8 และบอกว่าปลอดภัยไม่มีอันตราย ร้อยละ 23.3 สำหรับเหตุผลที่ไม่ใช้ ส่วนมากเนื่องจาก มีราคาแพง ค่าใช้จ่ายในการติดตั้งสูง ร้อยละ 34.5 บุ่งยาก ลักษณะบ้านไม่อื้ออำนวย ร้อยละ 25.2 และ มีการป้องกันโดยมุ้งแล้ว ร้อยละ 18.7 เป็นต้น

2.2.2 เหตุผลในการป้องกันด้วยการจุดยาแก้บุง พบร้า สามารถป้องกันและไอล์บุง ได้ดีร้อยละ 68.0 สะดวก รองลงมาหาซื้อย่างง่าย ร้อยละ 30.0 และ มีราคาถูก ร้อยละ 10.0 สำหรับเหตุผลที่ไม่ใช้ ส่วนมากเนื่องจาก ไม่ชอบกลิ่นของยาจุดกันบุง (กลิ่นเหม็น) ร้อยละ 46.3 มีอาการแพ้ และเป็นโรคประจำตัว เช่น ภูมิแพ้ หอบหืด ร้อยละ 18.2 และ กลัวอันตรายจากสารเคมี ร้อยละ 10.3 เป็นต้น

2.2.3 เหตุผลในการป้องกันด้วยการฉีดพ่นด้วยสารเคมี ส่วนมากเนื่องจาก สะดวกในการใช้ ร้อยละ 35.9 สามารถฆ่าบุงได้ดี ร้อยละ 23.9 และ สามารถป้องกันบุงได้ดี ร้อยละ 20.4 สำหรับเหตุผลที่ไม่ใช้ ส่วนมากเนื่องจาก กลัวอันตรายจากสารเคมี ร้อยละ 31.0 ไม่ชอบกลิ่นของสารเคมี (กลิ่นเหม็น) ร้อยละ 26.1 และ มีอาการแพ้ และเป็นโรคประจำตัว เช่น ภูมิแพ้ หอบหืด ร้อยละ 1.0 เป็นต้น

2.2.4 เหตุผลในการป้องกันด้วยการใช้เครื่องไอล์บุงไฟฟ้า ส่วนใหญ่เนื่องจาก สามารถไอล์บุงได้ดี ร้อยละ 77.8 สะดวกในการใช้ ร้อยละ 22.2 และ ไม่มีกลิ่น และควัน ร้อยละ 11.1 สำหรับเหตุผลที่ไม่ใช้ ส่วนมากเนื่องจาก มีราคาแพง ไม่มีเงินเพียงพอที่จะซื้อมาใช้เป็นประจำ ร้อยละ 36.2 บุ่งยาก ไม่สะดวกในการใช้ ร้อยละ 10.9 และ เห็นว่า ไม่มีความจำเป็นต้องใช้ ร้อยละ 9.3 เป็นต้น

2.2.5 เหตุผลในการป้องกันด้วยการใช้สมุนไพรไอล์บุง ส่วนมากเนื่องจาก สามารถไอล์บุงได้ดี ร้อยละ 42.4 มีความปลอดภัย ร้อยละ 27.3 และ ชอบกลิ่น/ กลิ่นหอม ร้อยละ 18.2 สำหรับเหตุผลที่ไม่ใช้ ส่วนมากเนื่องจาก ไม่ชอบกลิ่นของสมุนไพรไอล์บุง (กลิ่นเหม็น) ร้อยละ 23.2 ไม่รู้จัก หรือไม่ทราบว่ามีสมุนไพรไอล์บุง ไม่รู้จักวิธีใช้ ร้อยละ 21.6 และ บุ่งยาก และ ไม่สะดวกในการใช้ ร้อยละ 21.6 เป็นต้น

3. การให้เหตุผลประกอบต่อการเลือกใช้วิธีการป้องกันยุงลายกัดแต่ละวิธีรวมถึงแหล่งที่มา นอกจากเหตุผลที่มีต่อวิธีการป้องกันยุงลายกัดแล้ว ยังมีเหตุผลประกอบต่อการเลือกใช้วิธีการป้องกันยุงลายกัดได้แก่ ผู้แนะนำ และบัณฑุณ ไปถึงแหล่งที่มาของวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในวิธีนั้นด้วย ดังนี้

3.1 การป้องกันระดับบุคคล (รายละเอียดดังตารางที่ 20)

3.1.1 ครัวเรือนตัวอย่างส่วนใหญ่จะใช้การป้องกันด้วยการเปิดพัดลมไอล์ยูงด้วยตนเอง โดยไม่มีไรมานาแน่น้ำ ร้อยละ 76.3 รองลงมา คือ ได้รับคำแนะนำจาก คนในครัวเรือน ร้อยละ 13.1 และ จากสื่อโฆษณา ร้อยละ 10.6 สำหรับแหล่งที่มาของวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ สามารถหาซื้อได้จาก ร้านขายเครื่องใช้ไฟฟ้า ร้อยละ 83.8 ร้านค้าในตัวเมือง ร้อยละ 22.1 และ ห้างสรรพสินค้า ร้อยละ 21.2 ตามลำดับ

3.1.2 ครัวเรือนตัวอย่างส่วนใหญ่จะใช้การป้องกันด้วยการนอนในมุ้งด้วยตนเอง โดยไม่มีไรมานาแน่น้ำ ร้อยละ 78.7 รองลงมา คือ การที่ได้เห็นคนอื่นใช้กันนานนานแล้ว ร้อยละ 28.1 และ แนะนำโดยคนในครอบครัว ร้อยละ 7.7 สำหรับแหล่งที่มาของวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ สามารถหาซื้อได้จาก ร้านค้าในตัวเมือง ร้อยละ 72.5 และ ร้านค้าในชุมชน ร้อยละ 34.8

3.1.3 ครัวเรือนตัวอย่างส่วนใหญ่จะใช้การป้องกันด้วยการใช้มีตี้ยุงไฟฟ้าด้วยตนเอง โดยไม่มีไรมานาแน่น้ำ ร้อยละ 50.3 รองลงมา คือ การได้รับคำแนะนำจากเพื่อนบ้าน ร้อยละ 22.1 และ จากสื่อโฆษณา ร้อยละ 15.7 เป็นต้น สำหรับแหล่งที่มาของวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ สามารถหาซื้อได้จาก ร้านค้าในตัวเมือง ร้อยละ 49.7 ร้านค้าในชุมชน ร้อยละ 41.5 และ ร้านขายเครื่องใช้ไฟฟ้า ร้อยละ 5.0

3.1.4 ครัวเรือนตัวอย่างส่วนใหญ่จะใช้การป้องกันด้วยการทำยา กันยุงด้วยตนเอง โดยไม่มีไรมานาแน่น้ำ ร้อยละ 54.6 รองลงมา คือ ได้รับอิทธิพลจากสื่อโฆษณา ร้อยละ 29.9 และ คำแนะนำจากบุคคลในครอบครัว ร้อยละ 11.7 สำหรับแหล่งที่มาของวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ สามารถหาซื้อได้จาก ร้านค้าในชุมชน ร้อยละ 66.2 รับมาจากหน่วยงานราชการแจกให้ ร้อยละ 31.2 และ ซื้อจากร้านสะดวกซื้อ ร้อยละ 18.2 เป็นต้น

3.1.5 ครัวเรือนตัวอย่างส่วนมากจะใช้การป้องกันด้วยการทำเปี๊ยะยุงด้วยตนเอง โดยไม่มีไรมานาแน่น้ำ ร้อยละ 50.0 รองลงมา คือ ได้รับคำแนะนำจากเพื่อนบ้าน ร้อยละ 30.0 และ จากสื่อโฆษณา ร้อยละ 20.0 สำหรับแหล่งที่มาของวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ สามารถหาซื้อได้จาก ร้านขายยา ร้อยละ 50.0 ร้านค้าในชุมชน ร้อยละ 30.0 และ ร้านค้าในตัวเมือง ร้อยละ 20.0

3.2 การป้องกันระดับครอบครัว (รายละเอียดดังตารางที่ 21)

3.2.1 ครัวเรือนตัวอย่างส่วนใหญ่จะใช้การป้องกันด้วยการติดมุ้งลวดในบ้านเรือน ด้วยตนเอง โดยไม่มีใครมาแนะนำ ร้อยละ 62.1 รองลงมา คือ ได้รับคำแนะนำจากคนในครอบครัว ร้อยละ 16.0 และ มีมุ้งลวดติดมากับบ้านแล้ว ร้อยละ 14.7 เป็นต้น สำหรับแหล่งที่มาของวัสดุ อุปกรณ์ที่ใช้ สามารถหาซื้อได้จาก ผู้รับจ้าง/ ร้านขายวัสดุก่อสร้าง ร้อยละ 84.1 และ โดยการติดตั้ง เอง ร้อยละ 16.0

3.2.2 ครัวเรือนตัวอย่างส่วนใหญ่จะใช้การป้องกันด้วยการขุดยกันยุงด้วยตนเอง โดยไม่มีใครมาแนะนำ ร้อยละ 62.0 รองลงมา คือ ได้รับอิทธิพลจากสื่อโฆษณา ร้อยละ 31.3 และ คำแนะนำจากเจ้าหน้าที่สาธารณสุข ร้อยละ 5.3 สำหรับแหล่งที่มาของวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ สามารถหาซื้อได้จาก ร้านค้าในชุมชน ร้อยละ 90.7 และ ร้านสะดวกซื้อ ร้อยละ 9.3

3.2.3 ครัวเรือนตัวอย่างส่วนมากจะใช้การป้องกันด้วยสารเคมีด้วยตนเอง โดยไม่มีใครมาแนะนำ ร้อยละ 38.0 รองลงมา คือ ได้รับอิทธิพลจากสื่อโฆษณา ร้อยละ 33.8 และ คำแนะนำจากบุคคลในครัวเรือน ร้อยละ 19.9 สำหรับแหล่งที่มาของวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ สามารถหาซื้อได้จาก ร้านค้าในชุมชน ร้อยละ 69.0 ร้านสะดวกซื้อ ร้อยละ 20.8 และ ร้านค้าในตัวเมือง ร้อยละ 14.1

3.2.4 ครัวเรือนตัวอย่างส่วนมากจะใช้การป้องกันด้วยใช้เครื่องไล่ยุงไฟฟ้า โดยได้รับอิทธิพลจากสื่อโฆษณา ร้อยละ 41.7 รองลงมา คือ ใช่องโดยไม่มีใครแนะนำ ร้อยละ 33.3 และ ได้รับคำแนะนำจากเพื่อนบ้าน ร้อยละ 16.7 สำหรับแหล่งที่มาของวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ สามารถหาซื้อได้จากร้านค้าในชุมชน ร้อยละ 50.0 และ ห้างสรรพสินค้า ร้อยละ 50.0

3.2.5 ครัวเรือนตัวอย่างส่วนใหญ่จะใช้การป้องกันด้วยการใช้สมุนไพร ไล่ยุงด้วยตนเอง โดยไม่มีใครมาแนะนำ ร้อยละ 87.9 รองลงมา คือ ได้รับคำแนะนำจากบุคคลในครอบครัว ร้อยละ 57.6 และ อาสาสมัครสาธารณสุข ร้อยละ 45.5 สำหรับแหล่งที่มาของวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ สามารถรับแจ้งได้จากหน่วยงานราชการ ร้อยละ 48.5 นอกจากนี้ ยังสามารถทำใช่องได้ ร้อยละ 24.2 และ หาซื้อได้จากร้านค้าในชุมชน ร้อยละ 21.2 เป็นต้น

4. ลักษณะการใช้วิธีการป้องกันยุงลายกัดแต่ละวิธี จากการสำรวจครัวเรือนตัวอย่าง พบร่วมกับลักษณะการใช้วิธีการป้องกันยุงลายกัด ดังต่อไปนี้

4.1 การป้องกันระดับบุคคล (รายละเอียดดังตารางที่ 22)

4.1.1 ครัวเรือนตัวอย่างส่วนใหญ่มีการใช้การป้องกันโดยการเปิดพัดลม ไล่ยุงครบ ทุกคนในครัวเรือน ร้อยละ 89.4 ใช้มากในเวลากลางคืน ร้อยละ 62.4 บริเวณที่ใช้มาก คือ

ห้องนั่งเล่น ร้อยละ 87.5 กิจกรรมขณะใช้คือ นอน ร้อยละ 90.3 และมีการใช้ทุกวันในสัปดาห์ ร้อยละ 100.0

4.1.2 ครัวเรือนตัวอย่างส่วนใหญ่ มีการใช้การป้องกันโดยการอนในมุ้งครอบทุกคนในครัวเรือน ร้อยละ 73.4 ใช้มากในเวลากลางคืน ร้อยละ 100.0 บริเวณที่ใช้มาก คือ ห้องนอน หรือบริเวณที่ใช้นอน ร้อยละ 100.0 กิจกรรมขณะใช้คือ นอน ร้อยละ 100.0 และมีการใช้ทุกวันในสัปดาห์ ร้อยละ 79.2

4.1.3 ครัวเรือนตัวอย่างส่วนใหญ่ มีการใช้การป้องกันโดยการใช้ไม้ตีบุ้ง ไฟฟ้าครอบทุกคนในครัวเรือน ร้อยละ 80.5 ใช้มากในเวลาหัวค่ำ ร้อยละ 61.1 บริเวณที่ใช้มาก คือ ทว่าทั้งบ้าน ร้อยละ 93.1 กิจกรรมขณะใช้คือ คุ้ยโทรศัพท์ ร้อยละ 54.1 และมีการใช้ทุกวันในสัปดาห์ ร้อยละ 71.7

4.1.4 ครัวเรือนตัวอย่างส่วนใหญ่ มีการใช้การป้องกันโดยการทายาแก้บุ้งครอบทุกคนในครัวเรือน ร้อยละ 63.6 ใช้มากในเวลากลางคืน ร้อยละ 35.1 บริเวณที่ใช้มาก คือ ขา ร้อยละ 93.5 กิจกรรมขณะใช้คือ นั่งเล่น พักผ่อน ร้อยละ 70.1 มีการใช้โดยทาเพียง 1 ครั้งต่อวัน ร้อยละ 50.7 และมีการใช้ทุกวันในสัปดาห์ ร้อยละ 40.3

4.1.5 ครัวเรือนตัวอย่างส่วนใหญ่ มีการใช้การป้องกันโดยการทำเป็นไอล์ยุงเพียงบางคนในครัวเรือน ร้อยละ 60.0 ใช้มากในเวลาหัวค่ำ ร้อยละ 50.0 บริเวณที่ใช้มาก คือ แขนและขา ร้อยละ 100.0 กิจกรรมขณะใช้คือ คุ้ยโทรศัพท์ ร้อยละ 50.0 มีการใช้โดยทาเพียง 1 ครั้งต่อวัน ร้อยละ 50.0 และมีการใช้ทุกวันในสัปดาห์ หรือ 1 - 2 วัน ร้อยละ 50.0

4.2 การป้องกันระดับครอบครัว (รายละเอียดดังตารางที่ 23)

4.2.1 ครัวเรือนตัวอย่างทั้งหมดที่ใช้มุ้งลวด มีการติดมุ้งลวดมากที่สุดบริเวณทว่าทั้งบ้าน ร้อยละ 100.0

4.2.2 ครัวเรือนตัวอย่างส่วนใหญ่ มีการใช้การป้องกันโดยการจุดยาแก้บุ้งครอบทุกคนในครัวเรือน ร้อยละ 61.3 ใช้มากในเวลาหัวค่ำ ร้อยละ 79.3 บริเวณที่ใช้มาก คือ ห้องนอน ร้อยละ 62.7 กิจกรรมขณะใช้คือ นอน ร้อยละ 76.0 และมีการใช้ทุกวันในสัปดาห์ ร้อยละ 39.3

4.2.3 ครัวเรือนตัวอย่างส่วนใหญ่ มีการใช้การป้องกันโดยการฉีดพ่นด้วยสารเคมีเพียงบางคนในครัวเรือน ร้อยละ 50.7 ใช้มากในเวลาหัวค่ำ ร้อยละ 38.0 บริเวณที่ใช้มาก คือ ทว่าทั้งบ้าน ร้อยละ 37.3 กิจกรรมขณะใช้คือ นอน คุ้ยโทรศัพท์ และทำกับข้าว ร้อยละ 24.7 และมีการใช้ 1 - 2 วันในสัปดาห์ ร้อยละ 31.0

4.2.4 ครัวเรือนตัวอย่างส่วนใหญ่ มีการใช้การป้องกันโดยการใช้เครื่องไอล์ยูงไฟฟ้า เพียงบางคนในครัวเรือน ร้อยละ 66.7 ใช้มากในเวลาหัวค่ำ ร้อยละ 77.8 บริเวณที่ใช้มาก คือ ห้องนอน ร้อยละ 69.4 กิจกรรมขณะใช้ คือ ทำงาน ร้อยละ 77.8 และมีการใช้ทุกวันในสัปดาห์ ร้อยละ 52.8

4.2.5 ครัวเรือนตัวอย่างส่วนใหญ่ใช้ตะไคร้หอมเป็นสมุนไพรไอล์ยูง ร้อยละ 81.8 อยู่ในรูปของสเปรย์ตะไคร้หอมสำหรับฉีด ร้อยละ 72.7 มีการใช้เพียงบางคนในครัวเรือน ร้อยละ 54.6 ใช้มากในเวลาหัวค่ำ ร้อยละ 42.4 บริเวณที่ใช้มาก คือ ห้องนั่งเล่น ร้อยละ 66.7 กิจกรรมขณะใช้ คือ นอน ร้อยละ 75.8 และมีการใช้ทุกวันในสัปดาห์ ร้อยละ 33.3

พฤติกรรมการป้องกันยุงลายกัด

1. การป้องกันยุงลายกัดขณะทำงานในชีวิตประจำวัน จากการสำรวจพฤติกรรมการป้องกันยุงลายกัด พบว่า ในชีวิตประจำวันของครัวเรือนตัวอย่าง มีกิจกรรมที่มีการป้องกันยุงลายกัด 8 กิจกรรม คือ ทำงาน นอนกลางวัน ประกอบอาหาร รับประทานอาหาร นั่งเล่นหรือพักผ่อน ดูโทรทัศน์ อ่านหนังสือ และนอน ซึ่งมีการใช้วิธีการป้องกันยุงลายกัด ดังนี้

1.1 การป้องกันยุงลายกัดขณะทำงาน พบว่า ครัวเรือนตัวอย่างป้องกันยุงลายกัดโดยการเปิดพัดลมไอล์ยูงมากที่สุด ร้อยละ 73.2 รองลงมา คือ ใช้เครื่องไอล์ยูงไฟฟ้า ร้อยละ 6.9 และฉีดพ่นด้วยสารเคมี ร้อยละ 5.9 ตามลำดับ ดังตารางที่ 8

ตารางที่ 8 การป้องกันยุงลายกัดขณะทำงาน

วิธีการป้องกันยุงลายกัด (n = 403 ครัวเรือน)	ปฏิบัติ		ไม่ปฏิบัติ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เปิดพัดลม	295	73.2	108	26.8
เครื่องไอล์ยูงไฟฟ้า	28	6.9	375	93.1
ฉีดพ่นด้วยสารเคมี	24	5.9	379	94.1
ขุดยากันยุง	24	5.9	379	94.1
ทายากันยุง	8	2.0	395	98.0
สมุนไพรไอล์ยูง	7	1.7	396	98.3
ทาแป้งไอล์ยูง	3	0.7	400	99.3

1.2 การป้องกันยุงลายกัดขณะนอนกลางวัน พนว่า ครัวเรือนตัวอย่างป้องกันยุงลายกัดโดยการเปิดพัดลมໄล่ยุง และนอนในมุ้ง ร้อยละ 73.9 และ 3.5 ตามลำดับ ดังตารางที่ 9

ตารางที่ 9 การป้องกันยุงลายกัดขณะนอนกลางวัน

วิธีการป้องกันยุงลายกัด (n=403 ครัวเรือน)	ปฏิบัติ		ไม่ปฏิบัติ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เปิดพัดลม	298	73.9	105	26.1
นอนในมุ้ง	14	3.5	389	96.5

1.3 การป้องกันยุงลายกัดขณะประกอบอาหาร พนว่า ครัวเรือนตัวอย่างป้องกันยุงลายกัดโดยการเปิดพัดลมໄล่ยุงมากที่สุด ร้อยละ 64.0 รองลงมา คือ การจุดยาแก้ยุง ร้อยละ 13.7 และฉีดพ่นด้วยสารเคมี ร้อยละ 8.7 ดังตารางที่ 10

ตารางที่ 10 การป้องกันยุงลายกัดขณะประกอบอาหาร

วิธีการป้องกันยุงลายกัด (n = 403 ครัวเรือน)	ปฏิบัติ		ไม่ปฏิบัติ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เปิดพัดลม	258	64.0	145	36.0
จุดยาแก้ยุง	55	13.7	348	86.3
ฉีดพ่นด้วยสารเคมี	35	8.7	368	91.3
ทายาแก้ยุง	12	3.0	391	97.0
สมุนไพรໄล่ยุง	8	2.0	395	98.0
ไม่ตียุงไฟฟ้า	8	2.0	395	98.0

1.4 การป้องกันยุงลายกัดขณะรับประทานอาหาร พบว่า ครัวเรือนตัวอย่างป้องกันยุงลาย กัดโดยการเปิดพัดลมໄล่ยุงมากที่สุด ร้อยละ 73.9 รองลงมา คือ จุดยา กันยุง ร้อยละ 10.4 และทา ya กันยุง ร้อยละ 6.2 ดังตารางที่ 11

ตารางที่ 11 การป้องกันยุงลายกัดขณะรับประทานอาหาร

วิธีการป้องกันยุงลายกัด (n = 403 ครัวเรือน)	ปฏิบัติ		ไม่ปฏิบัติ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เปิดพัดลม	298	73.9	105	26.1
จุดยา กันยุง	42	10.4	361	89.6
ทา ya กันยุง	25	6.2	378	93.8
ฉีดพ่น ด้วยสารเคมี	19	4.7	384	95.3
สมุนไพร ไล่ยุง	8	2.0	395	98.0

1.5 การป้องกันยุงลายกัดขณะนั่งเล่นหรือพักผ่อน พบว่า ครัวเรือนตัวอย่างป้องกันยุงลาย กัดโดยการเปิดพัดลมໄล่ยุงมากที่สุด ร้อยละ 63.0 รองลงมา คือ ไม่ตียุง ไฟฟ้า ร้อยละ 18.9 และจุดยา กันยุง ร้อยละ 14.4 ดังตารางที่ 12

ตารางที่ 12 การป้องกันยุงลายกัดขณะนั่งเล่นหรือพักผ่อน

วิธีการป้องกันยุงลายกัด (n = 403 ครัวเรือน)	ปฏิบัติ		ไม่ปฏิบัติ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เปิดพัดลม	254	63.0	149	37.0
ไม่ตียุง ไฟฟ้า	76	18.9	327	81.1
จุดยา กันยุง	58	14.4	345	85.6
ทา ya กันยุง	54	13.4	349	86.6
ฉีดพ่น ด้วยสารเคมี	34	8.4	369	91.6
สมุนไพร ไล่ยุง	18	4.5	385	95.5
เครื่อง ไล่ยุง ไฟฟ้า	6	1.5	397	98.5
ทาแป้ง ไล่ยุง	2	0.5	401	99.5

1.6 การป้องกันยุงลายกัดขณะรอทัศน์ พนวฯ ครัวเรือนตัวอย่างป้องกันยุงลายกัดโดยการเปิดพัดลมไอล์ยุงมากที่สุด ร้อยละ 58.1 รองลงมา คือ จุดยา กันยุง ร้อยละ 26.3 และ ไม้ตีบุ้งไฟฟ้า ร้อยละ 21.3 ดังตารางที่ 13

ตารางที่ 13 การป้องกันยุงลายกัดขณะรอทัศน์

วิธีการป้องกันยุงลายกัด (n=403 ครัวเรือน)	ปฏิบัติ		ไม่ปฏิบัติ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เปิดพัดลม	234	58.1	169	41.9
จุดยา กันยุง	106	26.3	297	73.7
ไม้ตีบุ้งไฟฟ้า	86	21.3	317	78.7
ฉีดพ่น ด้วยสารเคมี	35	8.7	368	91.3
ทายา กันยุง	31	7.7	372	92.3
เครื่องไอล์ยุงไฟฟ้า	24	6.0	379	94.0
สมุนไพร ไอล์ยุง	21	5.2	382	94.8
ทาแป้ง ไอล์ยุง	5	1.2	398	98.8
นอนในมุ้ง	5	1.2	398	98.8

1.7 การป้องกันยุงลายกัดขณะอ่านหนังสือ พนวฯ ครัวเรือนตัวอย่างป้องกันยุงลายกัดโดยการเปิดพัดลมไอล์ยุงเพียงวิธีเดียว ดังตารางที่ 14

ตารางที่ 14 การป้องกันยุงลายกัดขณะอ่านหนังสือ

วิธีการป้องกันยุงลายกัด (n = 403 ครัวเรือน)	ปฏิบัติ		ไม่ปฏิบัติ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เปิดพัดลม	51	12.7	352	87.3

1.8 การป้องกันยุงลายกัดขณะนอน พนว่า ครัวเรือนตัวอย่างป้องกันยุงลายกัดโดยการเปิดพัดลมไอล์ยุงมากที่สุด ร้อยละ 80.4 รองลงมา คือ นอนในห้องที่ติดมุ้งลวด ร้อยละ 57.6 และนอนในมุ้ง ร้อยละ 51.4 ดังตารางที่ 15

ตารางที่ 15 การป้องกันยุงลายกัดขณะนอน

วิธีการป้องกันยุงลายกัด (n=403 ครัวเรือน)	ปฏิบัติ		ไม่ปฏิบัติ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เปิดพัดลม	324	80.4	79	19.6
มุ้งลวด	232	57.6	171	42.4
นอนในมุ้ง	207	51.4	196	48.6
ขุยกันยุง	114	28.3	289	71.7
ฉีดพ่นด้วยสารเคมี	35	8.7	368	91.3
เครื่องไอล์ยุงไฟฟ้า	27	6.7	376	93.3
สมุนไพรไอล์ยุง	25	6.2	378	93.8
ทายากันยุง	10	2.5	393	97.5

2. การป้องกันยุงลายกัดในครัวเรือนที่มีเด็กอายุน้อยกว่า 5 ปี นอกจากการป้องกันยุงลาย กัดตามกิจกรรมในชีวิตประจำวันแล้ว ยังมีการป้องกันยุงลายกัดในครัวเรือนตัวอย่างที่มีเด็กอายุน้อยกว่า 5 ปี เนื่องจาก เด็กกลุ่มนี้เป็นกลุ่มที่เสี่ยงต่อการ ได้รับผลกระทบจากการป้องกันยุงลายกัด เช่น พิษหรือการแพ้จากการป้องกัน โดยวิธีต่าง ๆ หรือแม้กระทั่งการเจ็บป่วยด้วยโรคติดต่อน้ำโดยยุงลาย อันเกิดจากการป้องกันยุงลายกัดที่ไม่ได้ผล

จากการศึกษา พนว่า ในครัวเรือนตัวอย่างที่มีเด็กอายุน้อยกว่า 5 ปี จะนิยมป้องกันยุงลาย กัดด้วยการเปิดพัดลมไอล์ยุงมากที่สุด ร้อยละ 93.2 รองลงมา คือ นอนในมุ้ง ร้อยละ 67.5 และนอนในห้องที่ติดมุ้งลวด ร้อยละ 52.1 ดังตารางที่ 16

ตารางที่ 16 การป้องกันยุงลายกัดในครัวเรือนตัวอย่างที่มีเด็กอายุน้อยกว่า 5 ปี

วิธีการป้องกันยุงลายกัด (n=117 ครัวเรือน)	ปฏิบัติ		ไม่ปฏิบัติ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เปิดพัดลม	109	93.2	8	6.8
นอนในมุ้ง	79	67.5	38	32.5
มุ้งลวด	61	52.1	56	47.9
ไม้ตีบุ้งไฟฟ้า	54	46.2	63	53.8
ฉุดขา กันยุง	44	37.6	73	62.4
ฉีดพ่นด้วยสารเคมี	37	31.6	80	68.4
ทากาย กันยุง	26	22.2	91	77.8
เครื่องไล่ยุงไฟฟ้า	14	12.0	103	88.0
สมุนไพร ไล่ยุง	10	8.6	107	91.4
ทาแป้ง ไล่ยุง	4	3.4	113	96.6

3. การป้องกันยุงลายกัดในครัวเรือนที่มีประวัติการเจ็บป่วยด้วยโรคติดต่อนำโดยยุงลาย จากการศึกษา พบว่า ครัวเรือนตัวอย่างที่มีประวัติการเจ็บป่วยด้วยโรคติดต่อนำโดยยุงลาย จะนิยมป้องกันยุงลายกัดด้วยการเปิดพัดลมไล่ยุงมากที่สุด ร้อยละ 95.2 รองลงมา คือ นอนในมุ้ง ร้อยละ 65.4 และนอนในห้องที่ติดมุ้งลวด ร้อยละ 51.9 ดังตารางที่ 17

ตารางที่ 17 การป้องกันยุงลายกัดในครัวเรือนที่มีประวัติการเจ็บป่วยด้วยโรคติดต่อนำโดย
ยุงลาย

วิธีการป้องกันยุงลายกัด (n = 104 ครัวเรือน)	ปฏิบัติ		ไม่ปฏิบัติ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เปิดพัดลม	99	95.2	5	4.8
นอนในมุ้ง	68	65.4	36	34.6
มุ้งลวด	54	51.9	50	48.1
ไม่มีตู้ยุงไฟฟ้า	49	47.1	55	52.8
จุดยา กันยุง	45	43.3	59	56.7
ฉีดพ่นด้วยสารเคมี	37	35.6	67	64.4
ทายา กันยุง	26	25.0	78	75.0
สมุนไพร ไล่ยุง	14	13.5	90	86.5
เครื่องไล่ยุงไฟฟ้า	12	11.5	92	88.5
ทาแป้ง ไล่ยุง	4	3.9	100	96.1